

Never STOP READING!

แนวคิดสำหรับการอ่านออกเสียงกับบุตรของคุณ

ในฐานะบิดามารดา คุณสามารถช่วยบุตรของคุณพัฒนา และคงไว้ซึ่งความรักในการอ่านหนังสือ ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาเกิดความรักในการเรียนรู้อีกด้วย

เมื่อคุณอ่านหนังสือกับบุตรที่บ้านด้วยการอ่านออกเสียง ประสพการณ์เช่นนี้จะสร้างความทรงจำและทำให้เขารู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวและรู้สึกปลอดภัย นอกจากนี้ ยังเป็นการช่วยให้บุตรของคุณได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ใคร่ครวญกับความคิดของผู้อื่น และได้รู้จักตั้งคำถามเกี่ยวกับโลกรอบๆ ตัวเขา

การอ่านหนังสือ มีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลิน เช่นเดียวกับการได้เรียนรู้ ซึ่งต่อไปนี้จะ เป็นความคิด บางประการที่สนับสนุนให้บุตรของคุณมองเห็นว่าการอ่านเป็นสิ่งที่น่าสนใจและน่าเพลิดเพลิน

ก่อนที่คุณจะเริ่มอ่านหนังสือ

- ทำให้ตัวเองรู้สึกสบาย ผ่อนคลาย และอย่าเร่งรีบ แต่ให้พร้อมที่จะเพลิดเพลินไปกับประสบการณ์ที่จะได้รับจริงๆ!
- เมื่อคุณอ่านหนังสือที่คุ้นเคย โปรดถามบุตรของคุณว่า พวกเขาสามารถจำเรื่องราวที่เกิดขึ้นครั้งสุดท้ายที่คุณอ่านหนังสือนั้นได้หรือไม่ และเล่าให้พวกเขาฟังเกี่ยวกับตัวละครและเหตุการณ์เฉพาะ
- เมื่อคุณอ่านหนังสือเล่มใหม่ โปรดพลิกดูหนังสือเล่มนั้นอย่างคร่าวๆ ล่วงหน้า เพื่อที่คุณจะได้ทราบคำศัพท์ต่างๆ แนวความคิดและสถานการณ์ต่างๆ ที่คุณสามารถเอ่ยถึงได้

- พุดคุยกับบุตรของคุณเกี่ยวกับเรื่องที่คุณกำลังจะอ่าน ก่อนเริ่มต้นอ่าน ตัวอย่างเช่น หากเรื่องราวเกิดขึ้นที่ประเทศอื่น คุณก็ควรพุดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่คุณทราบเกี่ยวกับประเทศนั้นๆ เช่น อาหาร หรืออาคารที่มีชื่อเสียง หรือเสื้อผ้าที่ประชาชนสวมใส่ นอกจากนี้ คุณยังสามารถพุดคุยเกี่ยวกับคำถามต่างๆ ที่คุณมี
- ขอให้บุตรของคุณลองคาดเดาสิ่งที่คุณคิดว่ากำลังจะเกิดขึ้น และบอกเหตุผลว่าทำไมพวกเขาจึงคิดเช่นนั้น พวกเขาอาจได้ความคิดมาจากชื่อหนังสือ หน้าปก จากรูปภาพ และแผนภาพ หรือจากเหตุการณ์ต่างๆ ที่ปรากฏขึ้นขณะที่เรื่องราวที่กำลังดำเนินไป

ขณะที่คุณกำลังอ่านหนังสือ

- อ่านออกเสียงด้วยจังหวะที่สบายๆ ซึ่งจะช่วยให้บุตรของคุณได้มีเวลาสร้างภาพในใจเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขากำลังได้ยินจินตนาการคือวิธีการเรียนรู้ที่ทรงพลัง
- หากหนังสือมีภาพประกอบต่างๆ โปรดใช้เวลาแก่นตรของคุณได้ดูภาพด้วย ซึ่งอาจเป็นช่วงเวลาทีบุตรของคุณได้พัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์โดยการเรียนรู้คำใหม่ๆ ตัวอย่างเช่น “ในภาพนี้ เดวิดดู ‘apprehensive’ ใช่มั้ย? คำว่า ‘apprehensive’ หมายถึง ความวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งที่อาจเกิดขึ้น” นอกจากนี้ คุณยังสามารถพุดคุยเกี่ยวกับคำต่างๆ ที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า apprehensive ตัวอย่างเช่น คำว่า worried (กลุ้มใจ) concerned (กังวล) และ doubtful (สงสัย) เป็นต้น

เด็กๆ พร้อมที่จะเรียนรู้ตั้งแต่แรกเกิด และตั้งแต่เกิด พวกเขาได้รับกิริยาจาก อ้อมแขนที่โอบกอดอย่างอบอุ่นของพ่อแม่ ในขณะที่ได้รับฟังเสียง รูปแบบภาษา และ ภาพต่างๆ จากหนังสือนิทานในเรื่องที่โปรดปราน แม้กระทั่งหลังจากที่บุตรสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตัวเองแล้วก็ตาม พวกเขา ยังคงได้รับประโยชน์ (และเพลิดเพลิน) จากการอ่านหนังสือต่างๆ ร่วมกับบิดามารดาของพวกเขา ดังนั้น โปรดอย่าหยุดที่จะอ่านหนังสือให้พวกเขาฟัง

Never STOP READING!

- งานเขียนที่ไม่ใช่นวนิยาย มีข้อมูลที่มีจะนำเสนอเป็นทั้งคำพูดและรูปภาพ โปรดหยุดที่แผนภาพ แผนที่ ตาราง และรูปถ่ายต่างๆ และส่งเสริมให้บุตรของคุณบอกว่าพวกเขาสามารถเรียนรู้อะไรจากสิ่งเหล่านั้น
- หากเรื่องราวที่อ่านนั้น เปิดโอกาสให้เรา โปรดหยุดและให้พวกเขาแสดงปฏิกิริยาตอบกลับและความคิดต่างๆ ออกมา ตัวอย่างเช่น “ฉันสงสัยว่า <ตัวละครหลัก> จะรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้?”
- เด็กๆ ชอบที่จะฟังเรื่องราวส่วนตัว ดังนั้นโปรดเล่าเรื่องต่างๆ ของคุณด้วยหากทำได้ ในระหว่างที่คุณกำลังอ่านหนังสือ ตัวอย่างเช่น “สิ่งนั้นเคยเกิดขึ้นกับฉันครั้งหนึ่งและ...”
- ให้บุตรของคุณมีโอกาสตอบและถามคำถามเกี่ยวกับหนังสือเล่มนั้น
- หากคุณไม่ได้อ่านเรื่องราวทั้งหมดแบบรวดเดียวจบ โปรดทิ้งท้ายไว้ตรงตอนที่น่าตื่นเต้นหรือเร้าอารมณ์ เพื่อให้บุตรของคุณตั้งตารอว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป
- ส่งเสริมให้บุตรสลับกันอ่านหนังสือบางตอนกับคุณ แต่อย่าไปคะยั้นคะยอพวกเขา
- สนุกสนานไปกับเสียงของคุณ ดัดเสียงให้แหลมเมื่อตัวละครเป็นหนู และให้พูดด้วยเสียงห้วนๆ เมื่อตัวละครกำลังโกรธ ให้เสียงเอฟเฟกต์ เช่น “buzz (เสียงหึ่ง)” และ “boom (เสียงตม)” เพื่อทำให้เรื่องราวมีชีวิตชีวา ในตอนที่เศร้า ควรทอดเสียงพูดที่ช้าและต่ำลง และตอนที่มีความสุข ก็ให้พูดด้วยเสียงที่เร็ว และตื่นเต้นมากขึ้น

เมื่อคุณอ่านหนังสือจบแล้ว

- พูดคุยกับบุตรของคุณเกี่ยวกับเรื่องที่คุณเพิ่งอ่าน ตัวอย่างเช่น “เรื่องนี้ทำให้หนูคิดถึงอะไร?” หากเป็นงานเขียนที่ไม่ใช่นวนิยาย “บอกพ่อ/แม่ชี้ว่าหนูได้เรียนรู้อะไรใหม่ๆ บ้าง”
- พูดคุยเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ต่างๆ จากหนังสือนั้น รวมถึง ตัวละคร รูปภาพ และความหมาย “ฉันสังเกตเห็น...” “ฉันจินตนาการถึง...” “ฉันชอบ... (หรือ ฉันไม่ชอบ...)”...และ “ฉันสงสัยว่า...หรือไม่” โปรดถามบุตรของคุณเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาสังเกตเห็น จินตนาการถึง ชอบ/ไม่ชอบ และสงสัย
- ส่งเสริมให้บุตรของคุณแสดงความคิดเห็นของพวกเขา และให้บอกเหตุผลว่าทำไมพวกเขาจึงคิดเช่นนั้น
- ถามคำถามกับบุตรของคุณ เพื่อให้พวกเขาได้คิด และพูดคุย โปรดใช้คำถามปลายเปิดแทนคำถามที่ต้องการคำตอบแค่ ใช่ หรือ ไม่ใช่ ตัวอย่างเช่น “ทำไมหนูจึงคิดว่าตัวละครนี้จะเป็นเพื่อนที่ดี?” หรือ “หนูจะทำอย่างไรในสถานการณ์แบบนี้?” หรือ “หนูรู้อะไรอีกบ้างเกี่ยวกับภพ?”
- เชื่อมโยงเหตุการณ์ต่างๆ จากเนื้อเรื่องกับสิ่งต่างๆ ที่บุตรของคุณทราบ หรือเคยมีประสบการณ์มาแล้ว
- ส่งเสริมให้บุตรของคุณเล่าเรื่องอีกครั้ง หรือวาดภาพหรือแม้กระทั่งแสดงละครตามเนื้อเรื่องเป็นบางตอน
- พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องราวนั้นๆ ในเวลาอื่น หรือในการสนทนาทั่วไป

โปรดอย่าหยุดอ่านหนังสือ! โปรดส่งเสริมสมาชิกในครอบครัวให้อ่านออกเสียง แม้ว่าบุตรของพวกเขาสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเองแล้วก็ตาม

มีงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า การอ่านออกเสียง ช่วยพัฒนาความรู้และคำศัพท์ของเด็ก เช่นเดียวกับการเขียนและการเข้าใจภาษา การที่สมาชิกครอบครัวฟังบุตรของพวกเขาอ่านออกเสียงนั้น เป็นการสนับสนุนการเรียนรู้ของบุตรเพิ่มความมั่นใจ และความรู้สึกปลอดภัยให้กับเด็กๆ

นอกจากนั้น การอ่านหนังสือให้บุตรฟัง และการอ่านหนังสือร่วมกับบุตร ยังมีผลดีทางสังคมและอารมณ์ โดยส่งเสริมอารมณ์ทางบวก และความรู้สึกที่เป็นสุขอีกด้วย

คำว่า ‘หนังสือ’ และ ‘เรื่องราว’ โดยทั่วไปนั้น ใช้เพื่อบ่งบอกว่าคุณกำลังอ่านเรื่องอะไรและเกี่ยวข้องกับอะไร คุณสามารถอ่านออกเสียงกับบุตรของคุณได้ทุกที่ ทั้งที่บ้านและนอกสถานที่ และใช้สิ่งต่างๆ รวมถึงหนังสือ แผ่นพับ เนื้อเพลง และตำราอาหารมาอ่านก็ได้